

[Karen Jespersen]

maksimum, der er lavere end det, der bliver nævnt af en del af den arbejdsgruppe, der har udarbejdet den betænkning, der blev afgivet i efteråret.

Det er jo allerede sådan, at kommunerne har tilsyn med de almennyttige selskaber, og vi kan egentlig ikke se, at det tilsyn ikke er godt nok. Men hvis man vil lave noget ud over det tilsyn, kunne man f.eks. følge det forslag, Kommunernes Landsforening i betænkningen har stillet, nemlig at kommunerne får en hjemmel til at gribe ind og lave et maksimum dér, hvor man konkret skønner det påkrævet. Det er i hvert fald noget, vi vil se på i udvalget, og noget, vi ikke er til sinds at støtte.

Den anden store del af forslaget handler, som flere andre også har været inde på, om de selvejende ungdomsboliginstitutioner og er en udløber af Ungbosagen. Her er en lang række ændringer, som er gode og fornuftige, og som vi kan støtte.

Men vi har to problemer. Det ene er spørgsmålet om, hvorvidt en ungdomsboliginstitution kan blive lagt sammen med et almennyttigt boligselskab. Hvad dette angår, foreslår ministeren, at det skal være den til enhver tid siddende boligminister, der skal have hjemmelen til at godkende en sådan sammenlægning. Vi kan egentlig ikke se, at man ikke skulle gå det skridt videre at give kommunerne en lov-hjemmel til at give den godkendelse til en sammenlægning, og det er altså også noget, vi gerne vil se på i udvalget.

Men så kommer det, som vi egentlig synes er det største problem ved forslaget, og det er hele spørgsmålet om, at kommunerne skal hæfte for lejtab som følge af udlejningsvanskeligheder i de selvejende ungdomsboliger. Ret beset kan vi ikke se, det har noget at gøre med tilsynet med ungdomsboligerne, men vi er bekymret for, at det lægger gift for den meget vigtige decentraliseringsreform, man arbejder med for at decentralisere boligkvoterne til kommunerne. Spørgsmålene om hæftelse, garanti og økonomisk sikkerhedsstillelse er jo en meget væsentlig del af den decentraliseringsreform. Og hvis man piller ét element ud af den og placerer det i en helt anden sammenhæng, kan det forrykke balancen i den decentraliseringsreform, sådan at det bliver sværere at få den gennemført. Og da vi ikke kan se noget formål i at have det med her, er det et punkt, vi ikke vil støtte.

Men som sagt er der en lang række punkter i forslaget, som trænger til en nærmere gennemarbejdning i udvalget.

Pernille Sams (KF):

I Det Konservative Folkeparti har vi både efterlyst og set frem til ændring af lovgivningen om de almennyttige selskabers økonomiske forhold. Mere gennemskelighed, sammenlignelighed og kostægthed er nødvendigt i denne sektor på en lang række punkter. Det har f.eks. vist sig, at visse selskaber i dag opbygger enorme frie formuer på lejernes bekostning.

Der er i forvejen i lovgivningen bestemt en række formål, hvortil der skal samles penge sammen, bl.a. i dispositionsfondene, som også tidligere har været nævnt her. Vi finder det naturligt og fornuftigt, at det er tilfældet, så der er en økonomisk stødpude til uforudsete udgifter.

Det, vi mener er kritisabelt, er, at der i nogle boligselskaber står mange millioner kroner på helt frie konti ved siden af de lovpligtige – penge, som i praksis har meget vide anvendelsesmuligheder, og som kun kan komme ét sted fra, nemlig fra lejerne, som har måttet betale for meget. Det finder vi er helt forkert. De almennyttige selskaber skal efter vores opfattelse tilbyde mennesker gode og billige boliger; de skal ikke tage overpris for at hobe formuer sammen.

Med denne lovgivning bliver der lagt et maksimumsloft over, hvor store disse frie midler må være, og modsat Socialdemokratiets ordfører, fru Karen Jespersen, mener vi, det er hårdt tiltrængt, at der kommer et sådant loft. Det viser praksis.

Jeg synes i og for sig, at det er for dårligt, at det har været nødvendigt at lovgive for at nå dertil, men godt, hvis vi ved dette initiativ kan få orden på disse forhold. De principper, lovgivningen er bygget op på, er, at reglerne om boligselskabernes økonomiske forhold skal være så gennemskelige som muligt, samtidig med at afdelingernes betaling til selskab eller forretningsfører skal være udtryk for de reelle omkostninger ved afdelingens administration. Sund og logisk fornuft.

Også afsnittet om skærpet tilsyn med ungdomsboliginstitutioner kan vi tilslutte os. Ansvarsfordelingen præciseres, og kommunerne